

& SOETLEVEN

Landleven

4

streekbrood
recepten

Toeekomst VOOR HONINGBIJ

24E JAARGANG
MEI 2019
PRIJS: NL/B €6,35
00519
AP 8 719831 031108
LANDLEVEN.NL

OP BEZOEK BIJ B&B
DE KNECHTENKAMER

De deur is een van de onderdelen die zijn hergebruikt van een gesloopte boerderij in de buurt. De deur bepaalt in zo'n geval de maatvoering.

Tekst MARIO BROEKHUIS Fotografie SIETSKA DE VRIES

'WE ZIJN GEEN trendvolgers'

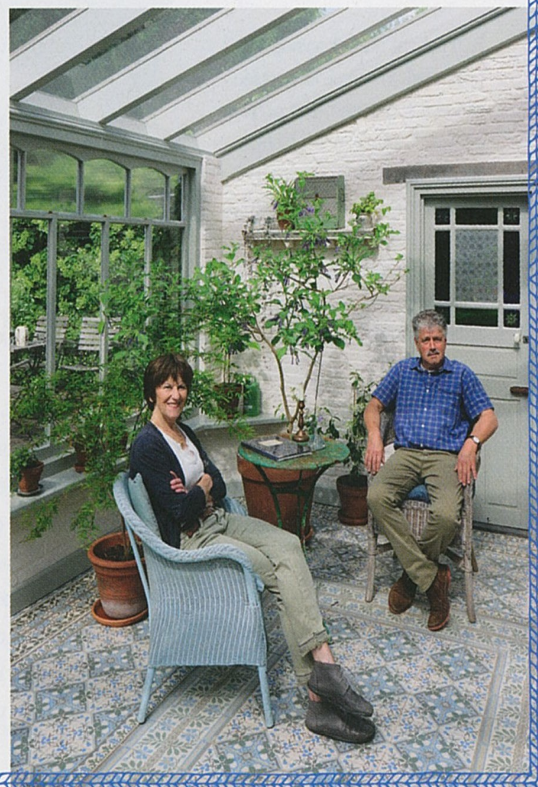
Oneindige verbouwing
van Paulien en Jos

De verbouwing gaat zeker een halve eeuw duren. En komt mogelijk nooit af. Paulien Degen en Jos Dekkers vinden hun inspiratie voor in hun sfeervolle boerderij niet in hippe magazines of tv-programma's, maar in het Openluchtmuseum. Bij Ikea zijn ze welgeteld één keer geweest, maar dat was omdat hun dochter op eigen benen ging staan.

BOVEN Het huis is gebouwd in 1920 door de grootvader van Jos, in een gebied met de naam Vliervoeten, bij Purijijk.

ONDER Ze doen het samen. "Dochter van een aannemer, wat wil je", knipoogt hij. Al doende leerden ze bijvoorbeeld iets als het leggen van oude plavuizen.

1. "Jammer dat de te nieuwe sifon in beeld komt, we konden geen oude vinden", is Paulien kritisch bij de aanblik van de badkamer. Verder is alles oud, ook het gietijzeren bad dat al vijftien jaar in de schuur stond te wachten voordat de verbouwing van de badkamer begon. Het loodzware bad is geplaatst voordat de muren zijn gemetseld, want het ging niet door de deur.

2. Onder de plee zit een moderne toiletpot verstopt. De gietijzeren stortbak doet het na een rukje aan het touw.

3. "Hier zat de fruitopslag van opa, sterk in verval. Er hadden varkens in gelopen, een pony in gestaan", zegt Paulien bij het vertrek 'De Hofstee', dat nu oogt als een kleine boerenwoning die niet zou misstaan in het Nederlands Openluchtmuseum. Jos: "Er is maar één muur blijven staan, zelfs het balkenplafond is nieuw."

Paulien: "Toen wij hier in trokken was het allemaal netjes onderhouden, met schroten dichtgetimmerd, grote ramen, echt jaren zestig, en daar waren zijn ouders trots op. Wij wilden de oude sfeer terug met oude materialen. Bij het wegtrekken van de vloerbedekking en de houten vloer zaten er nog resten van estriken. Dan weet je waar je naar zoeken moet." Vanaf dat moment kwam de verbouwing van de boerderij op gang. Ze begonnen vooraan en werkten langzaam naar achteren toe. "De keuken duurde twee jaar, maar die zetten we op de deel en we leefden gewoon verder in het huis. Toen we boven verbouwden, sliepen we achter schotten op de deel. Het scheelt als je de ruimte hebt. En we kunnen er samen goed tegen om in de verbouwing te zitten." Voor Paulien hoeft 'Help, mijn man is klusser' niet te komen, want ze weet: "Als je het zelf doet kost het véél tijd."

Wij zitten in het honderdste levensjaar van de boerderij", vertelt Paulien Degen niet zonder enige trots. Het huis is gebouwd in 1920 door de grootvader van Jos, haar man, op een perceel met de naam Vliervoeten, bij Puiflijk. De naam wijst op een laag, drassig gebied. "Ja, we zitten hier wel heel laag", weet Jos. Van tabaksteelt en fruit ontwikkelde het bedrijf zich in die eeuw naar de pluimveehouderij. "Mijn vader had aan het einde alleen nog pluimvee en daar zijn wij in '84 mee verder gegaan."

OVERNACHTEN
BIJ PAULIEN & JOS?
Dat kan!

B&B De Knechtenkamer
Veldstraat 1
6655 KG Puiflijk
www.deknechtenkamer.nl

Tegen de wand hangt Pauliens communiejurkje. "Ik was de derde zus op een rij die het heeft gedragen."

Ze doen het samen. "Dochter van een aannemer, wat wil je", knipoogt hij. Al doende leerden ze bijvoorbeeld iets als het leggen van oude plavuizen: door alle tegels af te plakken voor het invoegen. "Anders vul je alle oneffenheden op met voegsel en dat wil je niet."

D'r ligt wel veel spul'

Met het verbouwen kwam de verzameldrift voor oude bouwmaterialen. Jos: "Altijd koop je spullen en denk je, het komt nog wel van pas." Zo groeide het erf in de loop van de jaren uit tot een 'handel in oude bouwmaterialen'. Paulien: "Dat klopt wel, als je de schuurdeur openmaakt." "Ja, ach, je hebt wel gelijk", begint Jos, om vervolgens in lachen uit te barsten: "D'r ligt wel veel spul. Plavuizen kocht ik ook als partij met de gedachte: die komen wel op, al duurt het vijf jaar. Voor honderd euro in Zeeuws-Vlaanderen, we moesten ze wel zelf schoonmaken, maanden met de slijptol mee bezig geweest. Buiten in de wind, dan heb je geen last van fijnstof."

Paulien: "Het bad hadden we al vijftien jaar voor we aan de badkamer begonnen, maar we

"Een beetje Engels", omschrijft Paulien hun woonkamer. Het Perzische tapijt op de grond is een 'krijgertje', een zogenaamde Ghashghai. "Lekker warm", vindt Jos.

‘ALS JE
HET ZELF
DOET KOST
HET
VÉÉL TIJD’

LINKS Kleur rood van het Openluchtmuseum.
In de oude pomp zit een moderne kraan verstopt.

zagen het destijds en dachten, ja, dat is het. Als je aan het verbouwen bent en je moet dan nog gaan zoeken, dan vind je het niet.” Nu het bad eenmaal op zijn plaats staat, is het slechts af en toe ’s winters in gebruik. Jos: “Ik dacht er gisteravond nog aan, maar douchen gaat sneller.” Van begin tot eind is het huis ingevuld en aangekleed met oude zaken, maar niets is origineel op zijn plek. Eigenlijk is het hele interieur ‘nieuw’ en bovendien een stuk luxer dan in de tijd van Jos’ grootouders. Achter de façade van doorleefde kaasplanken en antiek glas-in-lood zit modern comfort verstopt. Alhoewel, zegt Paulien: “We hebben weleens gasten die niet begrijpen dat je een ruk moet geven aan het touwtje van een ouderwetse stortbak. Als je er rustig aan trekt gebeurt er niets.”

‘Wat wij zelf mooi vinden’

Jos: “Zoals in het Nederlands Openluchtmuseum, die uitstraling wilde ik thuis. We maakten daar foto’s, bijvoorbeeld van een klos aan een touw als slot, en hebben er de rode kleur van de kastjes vandaan.” Paulien: “Het is niet typisch voor deze streek of zo, we laten ons alleen leiden door wat wij zelf mooi vinden. Het kan me niet schelen welke naam eraan gegeven wordt.” Voor hun interieur hebben ze niets te zoeken bij de bouwmarkt of de Ikea. “Eén keer geweest, voor de dochter”, lachen ze samen. “We zijn geen trendvolgers. Alles wordt dan zo hetzelfde”, verklaart Paulien.

“Als kind was ik gefascineerd door de deurenknoppen in een oud huis, of ik liep bij een overbuurvrouw van negentig de kelder in en daar stonden dan Keulse potten. Waarom vind je dat mooi, ja, waarom houdt iemand van pindakaas? De oude bakkersklok van opa of de keukenblikken van mijn moeder, ik was de enige thuis die ze bewaarde. De blikken staan nu op de schouw boven het fornuis.”

Een jaar of acht geleden kwam een einde aan het pluimveebedrijf. “De kippen zijn weg, de manier van houden moest anders en we hebben geen opvolgers. Dan is het gemakkelijker om die keuze te maken. Het is nu lekker rustig”,

legt Jos uit aan de keukentafel. Paulien valt hem bij: "Het viel allemaal mooi samen, want toen het bedrijf stopte, gingen de kinderen het huis uit en waren we eigenlijk toe aan de verbouwing van de deel. De vloer op de deel was aan elkaar gesmeerd van restjes cement die ooit over waren, er moest iets gebeuren. En daarmee kwam de vraag, zou het niet leuk zijn om hier een B&B te beginnen?" In plaats van kippen ontvangen Paulien en Jos nu gasten. Niks rustig.

Is hun boerderij ooit af? "We hebben nog een mooi tegeltableau dat in de keuken zou passen, dat zou ik echt graag tussen de witjes boven het fornuis willen", weet Paulien. Ze zucht bij de gedachte aan nieuw breekwerk, "maar het is te mooi om op zolder te blijven liggen." Dus het stel is straks een halve eeuw aan het verbouwen zonder dat het af komt? "Zeker wel", is Jos resoluut. Paulien: "Ach, het is hobby, we vinden het leuk om eropuit te trekken en plavuizen te zoeken, dat blijft." 🌿

De erker is een nieuwe aanbouw op het zuiden. "Het zonnigste plekje van het huis. Ik vind dit een van de mooiste tegelvloeren en er ligt vloerverwarming", zegt Jos. De favoriete plek om in de winterdag te beginnen met koffie en een krantje.

De keuken is gemaakt van doorleefde kaasplanken. "De lades lopen niet op rolletjes en de deurtjes wringen hier en daar wat. Luxe is ondergeschikt aan het uiterlijk."